

چشم اندازهای انقلاب

برآورد تروتسکی از تغییر و تحولات سیاسی احتمالی اروپا در آتیه از سوی منتقدینی به چالش کشیده شد؛ این منتقدین با این جمع بندی مخالفت داشتند که اوضاع کنونی به دوره ای از پیروزی پسیفیزم و رفورمیزم منجر می شود. رفیق تروتسکی در طول پاسخ خود اشارات زیر را به وضعیت داخل بریتانیا داشت.

چشم اندازهای انقلاب

در نتیجه ی انتخابات اخیر، سلطه ی «انئتلاف محافظه کاران- لیبرال ها» فضایی را برای یک حکومت سرتاسر محافظه کار ایجاد کرده است. با این وجود از سوی دیگر آمار و ارقام آراء در همان انتخابات داستان دیگری را بازگو می کند و نشان می دهد که سیاست مداران بورژوا- رفورمیست انگلستان نقداً تدارک وسیعی را برای یک جهت گیری جدید در صورت رشد بیشتر تضادها و مشکلات (که هر دو کاملاً اجتناب ناپذیر هستند) صورت داده اند.

محافظه کاران کمتر از پنج و نیم میلیون رأی اخذ کردند. «حزب کارگر»، همراه با «لیبرال های مستقل»، تقریباً هفت میلیون رأی به دست آوردند. بنابراین می بینیم که رأی دهندگان در اکثریت خود، رویاهای عیاشانه ی

پیروزی های امپریالیستی را به نفع توهمات نحیف رفورمیسم و پاسیفیزم رها کرده اند.

این یک واقعیت قابل توجه است که «اتحادیه ی کنترل دموکراتیک»- یک سازمان پاسیفیست رادیکال- بازگشت کل کمیته ی خود به پارلمان را تضمین کرد.

آیا پایه ای جدی برای این فرض وجود دارد که رژیم محافظه کار کنونی در انگلستان مستقیماً به دیکتاتوری پرولتاریا می انجامد؟

از دیدن چنین پایه ای ناتوان هستیم. برعکس، فکر می کنم که پیچیدگی های اقتصادی حل ناشدنی مستعمرانی و بین المللی امپراتوری کنونی بریتانیا، در حکم گندم برای آسیاب اپوزیسیون خرده بورژوازی، به نمایندگی به اصطلاح «حزب کارگر» خواهد بود.

همه چیز به نفع این فرض است که در انگلستان، بیش از هر کشور دیگری در جهان، طبقه ی کارگر پیش از دست یافتن به دیکتاتوری، مجبور خواهد بود از مرحله ی یک حکومت کارگری در قالب «حزب کارگر» رفورمیست و پاسیفیست عبور کند که در انتخابات اخیر قریب به چهار و نیم میلیون رأی آورد.

به زحمت می توان پایه و اساسی برای این ادعای قطعی یافت که انقلاب پرولتاری در آلمان، پیش از آن که پیچیدگی های درونی و بیرونی فرانسه منجر به جنایات حکومتی و پارلمانی شود، پیروز خواهد شد.

چنین بحرانی به معنای انتخابات نوین خواهد بود، انتخابات نوین به پیروزی بلوک چپ خواهد انجامید.

این مورد دوم، ضربه ی سنگینی به «حکومت محافظه کار» انگلستان از طریق افزایش اپوزیسیون «حزب کارگر» می زند و احتمالاً به یک بحران پارلمانی، به انتخابات جدید و به پیروزی «حزب کارگر»، یا به تنهایی یا در تبتانی با «لیبرال های مستقل»، می انجامد.

تأثیر چنین رویدادهایی بر موقعیت بین المللی در آلمان چه خواهد بود؟ سوسیال دموکرات های آلمان بلافاصله از رویکرد شبه اپوزیسیون خود خارج می شوند تا برای بازگشت مناسبات صلح آمیز، طبیعی و غیره با دموکراسی های بزرگ غرب، خدماتی به «مردم» ارائه دهند.

به این معنا بود که گفتم تغییر در سیاست داخلی فرانسه و انگلستان، اگر پیش از پیروزی کمونیست ها در آلمان رخ بدهد، تنها می تواند وقت تنفس کوتاه دیگری به سوسیال دموکراسی آلمان بدهد. «شایدمان» دوباره به قدرت می رسد، اما این تنها پیش درآمدی بر پرده ی آخر انقلابی خواهد بود. چرا که کاملاً روشن است سستی و ضعف رژیم رفورمیست- پاسیفیست تحت شرایط کنونی اروپا، نه به چند سال، بلکه چند ماه یا هفته برای عریان شدن نیاز خواهد داشت.

این که قید استثنای خاصی برای قدرت های استعماری قائل شویم، خطای محض است.

انگلستان پیش از آغاز یورش نظامی به انقلاب روسیه، «هندرسن» را به کمک «بوشمن» فرستاد تا به موقع انقلاب روسیه را مهار کند.

همین روش از سوی بورژوازی انگلستان در قبال هند دنبال شد: یعنی والی های لیبرال و بخشنده ی خود را که با اسکادران های حامل بمب همراهی می شد، اعزام کرد.

تردیدی نیست که تکامل جنبش انقلابی در مستعمرات، دست یابی «حزب کارگر» انگلستان به قدرت را تسریع می کند- با وجود این حقیقت که به طور ممتد به مستعمرات سرمایه داری انگلستان خیانت کرد. به همین ترتیب تردیدی نیست که تکامل بیش تر جنبش انقلابی در مستعمرات، همراه با جنبش پرولتری در کشور مادر، آخرین میخ را به تابوت تاریخی رفورمیزم و سخن گوی آن یعنی «حزب کارگر» خواهد کوبید.

لئون تروتسکی
دسامبر ۱۹۲۲

منبع: کمونیست، ۲۳ دسامبر ۱۹۲۲
ناشر: حزب کمونیست بریتانیای کبیر

منبع: آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

ترجمه: جهانگیر سخنور

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۳